

Συνωμοσία σιωπής; Ο κόσμος γύρω μας φλέγεται -κυριολεκτικά φλέγεται!- και η διεθνής ειδησεογραφία για την περιοχή χορεύει σε ρυθμούς σάμπα, σαν να μη συμβαίνει κάτι σοβαρό... Όπως ακριβώς θα το ήθελε αυτός ο οποίος, κατά κύριο λόγο, βρίσκεται πίσω από αυτή την ανάφλεξη, που δεν είναι άλλος από τις ΗΠΑ.

Σκεφτείτε για μια στιγμή και αναλογιστείτε τον χάρτη πέριξ της Ελλάδας.

Η Συρία έχει ήδη διαλυθεί και ο πόλεμος συνεχίζεται – με τις ΗΠΑ να προβαίνουν σε νέα, ενισχυμένη στρατιωτική βοήθεια στους ισλαμιστές. Το Ιράκ διαμελίζεται πλέον και αυτό σε τρία (καταρχήν) κομμάτια. Μια νέα σουνιτική οντότητα, το ισλαμικό Χαλιφάτο, γέννημα θρέμμα της Αλ Κάιντα, δημιουργείται ανάμεσα στη Συρία και το Ιράκ σε αντιπαράθεση προς το σιιτικό τόξο, υπό την αιγίδα της Δύσης και των συμμάχων της μοναρχιών του Κόλπου. Αν κανείς έχει αμφιβολίες για το ποιόν του νέου αυτού προϊόντος αρκεί μια εικόνα: Τζιχαντιστές, τάχα μου υπερασπιστές των απανταχού μουσουλμάνων απέναντι στους καταπιεστές άπιστους, κι ενώ το Ισραήλ για πολλοστή φορά βομβαρδίζει αδιακρίτως τη Γάζα (επίσης σουνίτες) με εκατοντάδες νεκρούς, το μόνο που νοιάζει το Χαλιφάτο είναι πώς θα χτυπήσει τους Κούρδους της Συρίας και πώς θα στείλει βομβιστές αυτοκτονίας ενάντια στη Χεσμπολά στον Λίβανο...

Το Ισραήλ, λοιπόν, βομβαρδίζει ξανά τη Γάζα – ίσως το μόνο πολεμικό περιστατικό απ' όσα απαριθμούνται εδώ που δεν είναι αμερικανικής έμπνευσης. Η Υεμένη ξανα-σκίζεται και αυτή σε κομμάτια. Η Λιβύη το ίδιο. Ολόκληρη η Μέση Ανατολή φλέγεται, διαμελίζεται, πολεμά, ματώνει, ανατινάσσεται! Είναι η νέα Μέση Ανατολή που ευαγγελίστηκε η Κοντολίζα Ράις το 2006. Και πιο βόρεια, μέσα στη γεωγραφική και πληθυσμιακή καρδιά της Ευρώπης -ω ναι, αυτή η καρδιά της δεν είναι το Παρίσι, ούτε το Βερολίνο- στην Ουκρανία, έχουμε κι εκεί έναν πόλεμο και επιθέσεις με βαρέα όπλα σε κατοικημένες περιοχές, που επίσης γνωρίζει την παρασιώπηση των διεθνών Μέσων Ενημέρωσης.

Αναλογιστείτε τον παγκόσμιο χάρτη πέριξ της Ελλάδας που μόλις περιγράψαμε.

Πρώτον, είναι μια εικόνα που δεν ήταν ποτέ τόσο «πολεμική» μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Θαρρεί κανείς πως με αυτούς τους πολέμους βαίνουμε σε μεγαλύτερη τάξη; Θα

ήταν μακριά νυχτωμένος. Γιατί βαίνουμε, μαθηματικά, σε μεγαλύτερη αταξία και σύγκρουση.

Δεύτερον, γιατί αυτό δεν επισημαίνεται; Γιατί δεν είναι πιο πολλές οι φωνές που να φωνάζουν πως πλησιάζουν ευρύτερες συγκρούσεις και αντιπαραθέσεις και πως πρέπει να μπει ένα στοπ; Γιατί ακριβώς υπάρχουν ισχυρές δυνάμεις που αποζητούν τη μεγαλύτερη σύγκρουση. Αλλά γιατί τότε δεν φωνάζουν οι «μικροί»;

Τρίτο, θαρρεί κανείς πως η Ελλάδα είναι αποστειρωμένη, «θωρακισμένη» (που θα έλεγε και ο Κώστας Καραμανλής) απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις; Πως **δεν θα μπορούσε να την πάρει η... μπάλα, να απειληθεί απ' αυτές και γεωπολιτικά; Μακριά νυχτωμένος...**

Πηγή: e-dromos